

krete tilladelser til formidlingsaktiviteter. USA kræver dels forudgående registrering, dels konkrete tilladelser.

Andre aktiviteter, som kan anses for beslægtede med våbenformidling, så som transport, forsikring, finansiering og markedsføring o.lign. i forbindelse med våbenoverførsler, er kun i få lande underkastet kontrol, og da i varierende omfang, jf. nedenfor.

I Storbritannien kræver transport, finansiering eller finansielle ydelser, forsikring og generelle annoncerings- eller reklameydelser i forbindelse med våbenoverførsel mellem tredjelande tilladelse, når ydelserne relaterer sig til overførsler af langtrækkende missiler og torturudstyr og overførsler af militært og paramilitært udstyr til embargolande. I Belgien kræves der tilladelse til transport og formidling af transport af våben. I Tyskland forudsætter transport af våben mellem tredjelande tilladelse. I USA omfatter våbenformidling blandt andet også finansiering. I Holland kræves der tilladelse til finansielle transaktioner relateret til overførsel af våben (»strategic goods«), som finder sted uden for EU. Dog er »generiske finansielle ydelser« så som bankydelser ikke omfattet.

2.5. Arbejdsgruppens overvejelser

2.5.1. Hvilke handlinger skal underlægges kontrol

I EU's fælles holdning defineres våbenformidling dels som forhandling eller arrangering af transaktioner, som kan indebære overførsel af våben, dels som aktiviteter, hvorved en person, som selv ejer sådant udstyr, køber, sælger eller arrangerer overførsel af udstyret. Hertil kommer den geografiske afgrænsning, som er behandlet separat nedenfor.

Denne definition, som både omfatter mellem-mænd og personer, som overfører egne våben, må som tidligere nævnt anses for at dække de øvrige omtalte internationale instrumenters definitioner af våbenformidling, jf. afsnit 2.3.3.

Det bør ikke desto mindre overvejes, om en fremtidig regulering af våbenformidling tillige bør omfatte andre aktiviteter, som kan anses for beslægtet med formidling, så som transport, forsikring, finansiering, markedsføring o.lign. i forbindelse med våbenoverførsler.

Arbejdsgruppen har i delrapporten af 6. december 2003 om transport af våben mellem tred-

jelande, jf. nævnte delrapports afsnit 7.4., givet udtryk for den opfattelse, at hverken transport af våben eller arrangering af transport af våben bør anses for våbenformidling. Arbejdsgruppen har samme sted anført, at der i tilfælde af indførelse af en ordning med krav om tilladelse til transport af våben ikke tillige bør stilles krav om tilladelse til som mellemmand at arrangere eller forhandle aftaler om våbentransport.

Folketinget har med vedtagelsen af lov nr. 353 af 19. maj 2004 om ændring af våbenloven (Transport af våben mv. mellem tredjelande), jf. lovforslag nr. L 158 af 4. februar 2004, besluttet, at transport af våben mellem tredjelande ikke skal underlægges kontrol i form af en tilladelsesordning. I stedet er der indført forbud mod visse våbentransporter, jf. våbenlovens § 7 a og bekendtgørelse nr. 954 af 20. september 2004 om transport af våben mellem tredjelande.

Arbejdsgruppen finder herefter så meget desto mindre grund til at underlægge den underordnede handling i form af formidling (arrangering eller forhandling) af transportaftalen et krav om tilladelse.

Det bemærkes i den forbindelse, at hvis en våbentransport i henhold til våbenlovens § 7 a er ulovlig, jf. afsnit 2.2.1., vil formidling af transportaftalen efter omstændighederne kunne straffes som medvirken.

Andre beslægtede aktiviteter som forsikring, markedsføring o.lign. synes at være af så underordnet betydning, at der – selv om aktiviteterne i nogle tilfælde muligvis kan give anledning til overvejelser af mere etisk karakter – ikke er grundlag for kontrol.

Imidlertid kunne man overveje, om finansiering kan anses for en så afgørende forudsætning for gennemførelse af våbenoverførsler, at der bør kræves tilladelse. Man skal i den forbindelse dog være opmærksom på, at der vil være tale om dobbeltkontrol i de tilfælde, hvor våbenoverførslen allerede er underlagt kontrol på formidlerniveau, fordi (hoved)formidlingsaktiviteterne finder sted i Danmark eller et andet EU-land. I øvrigt vil finansiering af en våbenoverførsel, hvor formidleren har tilsidesat et dansk krav om tilladelse, efter omstændighederne kunne straffes som medvirken.

Tilbage står herefter kun finansieringsaktiviteter udført enten på dansk område eller i udlandet vedrørende våbenoverførsler, hvor formidleren hverken er omfattet af Danmarks eller et andet